

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Έλευθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΛΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης Αττικῆς και Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 177

16 Μαρτίου 2006

Η ύποθήκευση τῆς εὐθύνης

λευθερία δέν εἶναι ἡ ἀσύδοτη, τρελή περιπλάνηση σέ φτιαχτούς παραδείσους. Ούτε ἡ ἄλογη αὐτοπαράδοση στά συναρπαστικά ρεύματα τῆς ἐποχῆς. Εἶναι δὲ συνειδητός καὶ αὐτοκυριαρχημένος δραματισμός τοῦ προσώπου καὶ δὲ ύπεύθυνος βηματισμός στή μιά καὶ μοναδική γέφυρα τῆς ζωῆς.

Τών πραγματικότητα αὐτή-θά σᾶς φανεῖ παράξενο-δέν τίν ἰκνηλατῶ, ἔχοντας μοναδικό ἐφαλτήριο τό ἀναφαίρετο θησαύρισμα γνώσης καὶ ἐμπειρίας τῆς 'Ορθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Τόν Εὐαγελικό λόγο, τόν ἀνθρωπολογικό πλοῦτο τῶν Πατερικῶν διδαχῶν καὶ τίς ἔξομολογητικές ἀναφορές τῶν ἀγίων μας. Πρίν σκύψω, εὐλαβικά, σ' αὐτό τό θησαύρισμα καὶ πρίν ἀναμετρηθῷ μέ τούς πόθους τῆς δικῆς μου καρδιᾶς, δέχομαι δέσμες ἐρεθισμάτων ἀπό τίν πολυθόρυβη ἐπικαιρότητα, πού, μέ τή δική της προβληματική, μέ τό ἀνέμελο γέλιο ἢ μέ τό βαθύ στεναγμό, ύπογραμμίζουν τίν παγκόσμια παραδεκτή ἀλήθεια, δτι ἡ ἐλευθερία εἶναι λειτουργία τῆς ψυχῆς, ύπεύθυνη ἐπιλογή καὶ ύπεύθυνη πράξη.

Η μηχανοποιημένη πατέντα τῆς σύγχρονης ζωῆς εύνοεῖ τή μαζοποίηση, ἢ-γιά νά χρησιμοποιήσω τόν μοντέρνο δρο-τήν

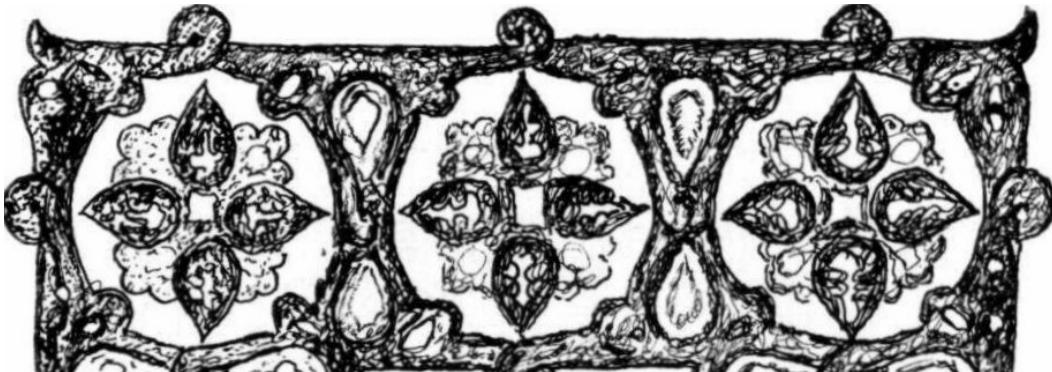
παγκοσμιοποίηση, άλλα δυναστεύει τήν εύθυνη τοῦ προσώπου. Ἀνοίγει μπροστά στήν ὕπαρξη μιά τεχνητά φωτισμένη λεωφόρο, πού τήν δρῖζει ώς τό κοινό πεπρωμένο τῶν δισεκατομμυρίων κατοίκων τοῦ πλανήτη μας. Καί φράσσει κάθε διάβαση, πού θά ίκανοποιοῦσε προσωπική ἐπιλογή καί θά ἔφερνε σέ ἄμεση σχέση μέ τό Θεό καί σέ διαφορετική σχέση μέ τό συνάνθρωπο.

Ολα, σήμερα μοιάζουν καλουπωμένα καί τυποποιημένα. Δέν εἶναι, μονάχα, οἱ τροφές, πού διαφημίζονται καί προσφέρονται πακετοποιημένες. Εἶναι καί οἱ χαρές τῆς ζωῆς καί τά δάκρυα τῆς ἀποτυχίας, πού διανέμονται μέ τίς ἵδιες συνταγές σ' ἀνατολή καί σέ δύση καί δημιουργοῦν κλωνοποιημένα ἀνθρώπινα πλάσματα, ἀνίκανα νά σκεφτοῦν τήν ἴδιαιτερότητα τοῦ προσώπου τους καί τή μοναδική ἀξία τῆς ἐγκόσμιας διαδρομῆς τους.

Αν, σέ τοῦτο τόν κόσμο μας, κάποιος δραματιστής ἢ οὐτοπιστής συνάνθρωπός μας βάλει στό μυαλό του νά χαράξει δική του πορεία, ἃν διανοθεῖ νά σπάσει τίς ἀλυσίδες του καί νά τρέξει μονάχος, ἐλεύθερος σχεδιαστής του βίου του καί ὑπεύθυνος συγγραφέας τοῦ βιβλίου τῆς δικῆς του ιστορίας, θά χλωμιάσει ἀπό δργή τό σύστημα καί θά βουνίζουν οἱ γύρω του. Θά τόν ἐπιτιμήσουν ώς ἀσυγχρόνιστο. Καί θά τόν περιφρονήσουν ώς λυματολάσπη ξεπερασμένων ἐποχῶν.

Κάνετε τή δοκιμή νά περιφρονήσετε, μέ λόγο εύθυνης, τίς έκκωφαντικές κραυγές τῆς προπαγάνδας, νά γυρίσετε, μέ μετρημένη καί συνειδητή πρωτοβουλία, τήν πλάτη στά φανταχτερά σπότες τῆς διαφήμισης, νά διατυπώσετε προσωπική καί αἰτιολογημένη ἐπιφύλαξη γιά τά «προκάτ» σχήματα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς μεταμοντέρνας ἐποχῆς. Ἡ μικρή δοκιμή σας θά ξεσηκώσει θύελλα ἀντίδρασης, πού θά ἐπιδιώξει νά σᾶς σπρώξει ἔξω ἀπό τή λεωφόρο τῆς ζωῆς. Στό περιθώριο τῆς ἀπομόνωσης. Καί στό συρματόπλεγμα τῆς ἀχρονσίας.

Αύτο τό δίδαγμα μοῦ τό δίνει, μέ πολλές ἐκπομπές καί σέ πολλά ἐπίπεδα, ἡ σπουδή τοῦ γύρω μου κόσμου. Ἡ δομή τοῦ συστήματος, πού ὑποθηκεύει καί ἀναιρεῖ τήν ὑπευθυνότητα. Καί ἡ λειτουργία τῶν κατεστημένων μηχανισμῶν καταπίεσης καί καταδυνάστευσης, πού πνίγουν τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία.

Οι μαῦρες τρύπες

Θεόκλητος Κουμαριανός(β)

αρακαλῶ τούς ἀναγνῶστες μου νά
έτοιμαστοῦν κατάλληλα, ώστε νά
μήν ἐπιτρέψουν στά νεῦρα τους νά
τεντώσουν ἐπικίνδυνα καί νά μήν
ἐκραγοῦν μέ τὴν παρουσίαση τῶν δια-
δοχικῶν σκηνῶν τῆς ἡλιαροτραγωδίας,
πού συνέταξε καί ἔπαιξε, σέ βάρος τοῦ
Χριστεπώνυμου πληρώματος, ἡ Διαρ-
κής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἐλλάδος. Τίτλος τῆς θεατρικῆς παρά-
στασης: «Κάθαρση, δικαστική διερεύ-
νηση τῶν ἀτοπημάτων τοῦ Μητροπο-
λίτη Θεόκλητου Κουμαριανοῦ». Πρώτη
πράξη: Τό μπέρδεμα. Καί, φινάλε: 'Ἡ
συμβατική ἀπόλουση καί ἡ βράβευση
τοῦ κατηγορούμενου. Προτείνω, ἵκε-
τευτικά, νά μείνουν συγκρατημένοι οἱ
ἀγαπητοί ἀναγνῶστες μου, ἔστω καί
ἄν ἐκπλαγοῦν καί κεντριστοῦν ἐρεθι-
στικά, μέ τίς πρῶτες ἀποκαλύψεις. Για-
τί ὑπάρχει τό ἐνδεχόμενο, νά ἀνεβά-
σουν τή θερμοκρασία τῆς ἀντίδρασης
καί νά ἀπωθήσουν τίς κατοπινές τρα-
γικές καί, ταυτόχρονα, φαιδρές φάσεις
τῆς πολύκροτης ἀνακριτικῆς διεργα-
σίας.

Πρώτη μας κίνηση, νά πιάσουμε στό
χερι τό ἀνακριτικό πόρισμα. Καί νά τό
διεξέλθουμε, μέ ψυχικό ὑπόστρωμα
τήν ἀμεροληψία καί τό σεβασμό στό
θεσμικό ρόλο τοῦ Ἐπισκόπου ἀνακρι-
τή. Τό ἔχει συντάξει καί τό ἔχει ὑπο-
γράψει, φαρδειά-πλατειά, ὁ ἀνακρι-
τής, Μητροπολίτης Ξάνθης Παντελεή-
μων. Σελίδες χορταστικές, 92. Τό φυλ-
λομετροῦμε φιλοπερίεργα. Καί, χωρίς
νά τό ἔχουμε προαποφασίσει, ἀρχί-
ζουμε νά μετρᾶμε τίς μαῦρες τρύπες.

1. Στή δεύτερη σελίδα τοῦ πορίσμα-
τος, ὁ ἀνακριτής-συντάκτης του, ἀνα-
παράγει, ὀλόκληρο τό κείμενο τῆς Συ-
νοδικῆς ἐντολῆς, πού τόν διορίζει ἀνα-
κριτή. Τό ἔγγραφο αὐτό, μετά ἀπό τίς
πρῶτες φράσεις, τίς «τυπικές» καί «ξύ-
λινες» προσφωνήσεις, καταστρώνει
τά περιστατικά, πού προκάλεσαν τήν
ἀνησυχία στή Σύνοδο καί τήν ὀδηγη-
σαν στό νά διατάξει ἀνακρίσεις σέ βά-
ρος τοῦ Μητροπολίτη Θεόκλητου.

Γράφεται:

«'Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τὴν Συνεδρίαν Αύτῆς τῆς 8ῃς ὑπερμεσοῦντος μηνός Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 116/7.2.2005 ἐγγράφου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου, δι' οὐ παρέχει οὐτος, Συνοδικῇ παραγγελίᾳ καὶ ἐντολῇ, πληροφορίας καὶ ἔξηγήσεις ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος τῆς ἐφημερίδος «ΑΥΓΙΑΝΗ» εἰς ὃ ὡς εἴρηται Μητροπολίτης φέρεται ότι κατά τὸ ἔτος 2001 καὶ εἰς νυχτερινάς ὥρας, ὁμοῦ μεθ' ἐτέρου Κληρικοῦ ἔχοντες ἀποβάλει τό ιερατικόν των ἔνδυμα (ράσο) ἐπεσκέψθησαν νυχτερινόν μπάρ τῆς περιοχῆς Τρικάλων Θεσσαλίας πρός διασκέδασιν καὶ θεωρηθέντες ὡς ὑποπτοι διακινήσεως ναρκωτικῶν ούσιῶν συνελήφθησαν ὑπό τῆς Ἀστυνομίας καὶ προσήχθησαν εἰς τό Ἀστυνομικόν Τμῆμα, ἔχουσα δέ ὑπ' ὅψιν τάς διατάξεις τῶν ἄρθρου 143 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἑκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας» ἀπεφάσισε τά ὡς κάτωθι:

α) Κρίνει τάς παρασχεθείσας παρά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων πληροφορίας καὶ ἔξηγήσεις ὡς ἐπαρκεῖς.

β) Παρά ταῦτα καὶ πρός μεῖζον ὅφελος τῆς Ἑκκλησίας ἵνα μή μείνῃ οὐδὲ ὑποψία σπίλου εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητον, ὡς ἄλλωστε καὶ ὃ ἴδιος ἡτήσατο, ἀσκεῖ κανονικήν δίωξιν καὶ ἀγωγήν κατά τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανομένου Ἀρχιερέως ἐπί α) ἀνηθίκω καὶ ἀναρμόστω διά Κληρικόν καὶ δή Ἀρχιερέα συμπε-

ριφοράν, β) δωροδοκίᾳ, γ) ἡθικῇ αὐτουργίᾳ εἰς παραποίησιν καὶ νόθευσιν δημοσίου ἐγγράφου, δ) σκανδαλισμῷ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν...».

Αύτή εἶναι ἡ ἀπόφαση τῆς Ιερᾶς Συνόδου, πού γνωστοποιεῖται στὸν Μητροπολίτη Ξάνθης Παντελεήμονα καὶ πού δρομολογεῖ τό ὑπεύθυνο ἔργο τῶν ἀνακρίσεων. 'Η ἀφορμή τῆς δρομολόγησης τῆς διαδικασίας ἀνακρίσεων, δόθηκε, σύμφωνα μέ τῇ μαρτυρίᾳ τῆς Συνοδικῆς ἐντολῆς, ἀπό τό δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας «Αύριανή».

Αύτό τό κρατοῦμε, ὡς πρῶτο δεδομένο. Καί προχωροῦμε, διαβάζοντας τό ἀνακριτικό πόρισμα.

2. Στό κάτω μέρος τῆς σελίδας 5, τοῦ ἕδιου πορίσματος, διαβάζουμε:

«...·Η πρός διερεύνησιν κανονική ὑπόθεσις προέκυψεν ἐκ τῆς δημοσιοποίησεως διά τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ «FLASH» τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3965/20.7.2004 σχετικῆς Ἐνόρκου Βεβαιώσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντίνου (Σακελλαροπούλου), ἐνώπιον τῆς Συμβολαιογράφου Ἀράχωβας κ. Μαρίας Κωνσταντίνου Ταμβάκη, συζύγου Γεωργίου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία δημοσιοποίησις ἐγένετο ὑπό τῆς Διευθυντρίας τοῦ ὡς εἴρηται Σταθμοῦ, κ. Μαριάννας Πυργιώτου. "Οθεν ἐζητήσαμεν ἀπό τὴν ὡς εἴρηται Δημοσιογράφον τὴν ἀποστολήν τῆς ενόρκου αὐτῆς βεβαιώσεως, διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 964/516/4.3.2005 Συνοδικοῦ Ἐγγράφου, ἔχοντος οὕτως...».

«Οπως διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης, ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Παντελεήμων ἐπισημαίνει ὡς ἀφορμή, ἀπό τὴν

όποία προέκυψαν οι άνακρισεις, τήν έκομπη τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ «FLASH» καὶ ὅχι τήν ἐφημερίδα «Αύριανή», τήν ὅποία καταγγέλλει ως πηγή τοῦ σκανδαλισμοῦ ἡ Συνοδική ἐντολή.

Ἡ ἀναντιστοιχία αὐτή, μᾶς ἔβαλε σὲ σκέψεις. Καὶ ἀνατρέξαμε στὸ ἐπίσημο δημοσιογραφικό ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιά νά βροῦμε τό ἐπίσημο ἀνακοινωθέν τῆς 8ης Φεβρουαρίου 2005, τῆς ἡμέρας, πού ἡ Σύνοδος ἀποφάσισε νά ἀναθέσει στόν Μητροπολίτη Ξάνθης τή διενέργεια τῶν ἀνακρίσεων.

Καί, φυλλομετρώντας τό περιοδικό «Ἐκκλησία», αἰφνιδιαστήκαμε, γιά μιά ἀκόμα φορά.

3. Διαβάσαμε:

«Οἱ ἔργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 08.02.2005

...Α. Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε γνώση τῶν γραπτῶν ἔξηγήσεων, τίς ὅποῖες ἔδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεοσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν κατ' αὐτοῦ, πού διετύπωσε σὲ γραπτό κείμενό του ὁ προκάτοχός του. Μητροπολίτης πρώην Θεοσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνος.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, παρά τό γεγονός ὅτι ὁ κατήγορός του δέν μπορεῖ νά θεωρεῖται ως ἀξιόπιστος μάρτυρας, ἐπειδή εὑρίσκεται ὑπό τό ἐπιπίμιο τῆς ἀκοινωνησίας, ἔκρινε τίς ἔξηγήσεις πού παρασχέθηκαν ἐπαρκεῖς. Ἰδιαιτέρως δέ μετά τήν προσκομισθεῖσα γραπτή ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλεξίου, τόν ὅποιο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Θεοσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνος ἐπιστρατεύει ως μάρτυρα περί τῆς δῆθεν ἀληθείας τῶν καταγγελλομένων, ὅτι

διαψεύδει τήν κατάπτυστη συκοφαντία.

Ἐπειδή, ὅμως ὁ ἴδιος Σεβ. Μητροπολίτης Θεοσαλιώτιδος κ. Θεόκλητος “παρεκάλεσε καὶ ἰκέτευσε τήν Ἱεράν Σύνοδον, ὅπως, ἐστω καὶ ἀν οἱ ἔξηγήσεις του θεωρηθοῦν ἐπαρκεῖς, μή τεθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τό Ἀρχεῖον, ἀλλά νά διερευνηθῇ μέ πάντα νόμιμον καί κανονικόν τρόπον καὶ ἡ παραμικρά λεπτομέρεια τῆς θλιβερῆς ταύτης ὑποθέσεως, διά νά ἀποδοθῇ ἀκέραιος εἰς τήν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας”, ἡ Ἱερά Σύνοδος τελικά ἀπεφάσισε, πρός μεῖζον ὀφελος τῆς Ἐκκλησίας νά μή θέσει τήν ὑπόθεση στό Ἀρχεῖο, ὅπως ἐπιτάσσει τό ἄρθρο 143 τοῦ N. 5383/1932 Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αύτῶν Διαδικασίας”, ἀλλά κατά θεματική παρανομία νά διενεργήσει ἀνάκριση...».

4. Δεύτερη, ἰδιότυπη διαπίστωση: Κατά τό ξεκίνημα τῶν ἀνακρίσεων σέ βάρος τοῦ Μητροπολίτη Θεόκλητου Κουμαριανοῦ, συναντάται μιά παγκόσμια δικονομική πρωτοτυπία. Τά ἐπίσημα ἔγγραφα δέν ἐστιάζουν τήν προσοχή τοῦ ἀνακριτή στήν ἴδια πηγή τοῦ ὑποτιθέμενου ἐγκλήματος τῆς κατασυκοφάντησης, ἀλλά, διαδοχικά, σέ τρεῖς. Στήν ἐφημερίδα «Αύριανή», στό Ραδιοφωνικό Σταθμό «FLASH» καί στόν Μητροπολίτη Θεοσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Κωνσταντῖνο.

Καί διερωτάται ὁ κοινός νοῦς: Πρός τί αὐτή ἡ σύγχυση; Πρός ποιά κατεύθυνση ἐπρεπε νά προσανατολίσει ὁ ἀνακριτής τίς ἔρευνές του καί σέ ποιόν νά καταλογίσει εύθυνες;

”Αν ἡ ἐφημερίδα «Αύριανή» ἦ ὁ Ραδιοσταθμός «FLASH» παραβίασαν τή

δημοσιογραφική δεοντολογία και ἔφεραν στήν ἐπιφάνεια γεγονότα, που ὁ κ. Θεόκλητος προσπαθοῦσε νά τά κρατήσει μυστικά, ἡ Ἔκκλησιαστική Δικαιοσύνη δέν εἶχε καμμιά ἀρμοδιότητα νά ἐνεργοποιηθεῖ και νά ἀποδώσει εὐθύνες. 'Ο Ἐπίσκοπος, που διασυρόταν μέ τά δημοσιεύματα και μέ τίς ἐκπομπές, μπροῦσε ἡ, μᾶλλον, εἶχε ὑποχρέωση νά καταφύγει στήν πολιτική Δικαιοσύνη και νά ζητήσει τήν προστασία του και τήν παραδειγματική τιμωρία τῶν «συκοφαντῶν» του.

"Αν, ὅμως, ἡ Σύνοδος εἶχε γίνει ἀποδέκτης καταγγελίας, που τή συνέταξε και τήν κατάθεσε ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος, ἡ ἀναγραφή, ως σημεῖο ἐκκίνησης τῶν ἀνακρίσεων, τοῦ Ραδιοσταθμοῦ και τῆς ἐφημερίδας, ἀποπροσανατολίζει τὸν ἀνακριτή και ἐπισκοτίζει τήν ὑπόθεση.

5. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οὔτε μόνο ἡ ἐφημερίδα «Ἀύριανή», οὔτε μόνο ὁ ραδιοσταθμός «FLASH» ἀσχολήθηκε μέ τά γεγονότα, που συνέβηκαν ἔξω ἀπό τά Τρίκαλα και εύτελισαν τήν ἐπισκοπική ἀξιοπρέπεια. Οἱ ἐγκυρότερες και ἐντυπωσιακῆς κυκλοφορίας ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν και πολλές ἀπό τίς ἐφημερίδες τῆς ἐλληνικῆς ἐπαρχίας ἔκαναν πρῶτο θέμα τους τό «κατόρθωμα» τοῦ Κουμαριανοῦ. "Άλλες μέ τήν προσθήκη τοῦ δηκτικοῦ σχολίου τῆς χλεύης και ἄλλες μέ τό στάλαγμα τοῦ ψυχικοῦ συγκλονισμοῦ, ἐκδίπλωσαν τό ρεπορτάζ ἡ τήν κριτική τους και ἔστειλαν μήνυμα στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νά καθαρίσει τήν αὐλή τῆς Ἔκκλησίας, γιά νά μή διασύρεται και ὁ ἴδιος μέσα στή δίνη τῶν ἀποκαλύψεων.

"Αν ὁ Θεόκλητος Κουμαριανός ἦταν καθαρός και ἀν ὁ προστάτης του Χριστόδουλος ἐνδιαφερόταν νά ἀποκαταστήσει τό κύρος και τή γαλήνη στήν αὐλή τῆς Ἔκκλησίας, ἐπρεπε νά καταφύγουν και οἱ δυό, στήν Ποινική Δικαιοσύνη και νά ζητήσουν τή διερεύνηση τοῦ προβλήματος. Ἄμερόληπτοι δικαστικοί λειτουργοί νά ἀναλάβουν τό ἔργο τῶν ἀνακρίσεων. Νά ἐρευνήσουν πρός κάθε κατεύθυνση. Νά προχωρήσουν σέ βάθος και πλάτος. Και νά στήσουν στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορούμενου τόν πρῶτο σποριά τῆς «συκοφαντίας» (ἀν διαπίστωναν συκοφαντία) ἡ τούς διεφθαρμένους ρασοφόρους (ἀν κατέληγαν στό συμπέρασμα, ὅτι ἡ εὐθύνη εἶναι δική τους), γιά νά κλείσει ὁ φάκελλος μέ τήν πλήρη ἀποσαφήνιση τῶν περιστατικῶν και μέ τήν τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Οἱ τίμιοι ἀνδρες δέν ἀνέχονται τή σπίλωση τῆς ὑπόληψής τους. Ζητοῦν «έδω και τώρα» τήν παρέμβαση τοῦ Εἰσαγγελέα και τήν ἀδιάβλητη κρίση τῶν λειτουργῶν τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ ἔνοχοι καταφεύγουν στά ἡμίμετρα και στήν ὑποπτη κάλυψη, κάτω ἀπό «στημένα» σχήματα και μέ προσχεδιασμένες διαδικασίες.

Τό ὅτι τό Ἔκκλησιαστικό Δικαστήριο, που ἀσχολήθηκε μέ τήν ὑπόθεση Κουμαριανοῦ ἦταν «στημένο» και οἱ διαδικασίες προσχεδιασμένες, θά τό ἀποδείξουμε μέ σειρά ντοκουμέντων, που θά ἐκδιπλώσουμε στή συνέχεια.

1. Στή φάση αύτή, ζητῶ ἀπό τούς ἀναγνῶστες μου νά κρατήσουν τήν ἀναπνοή τους, γιά νά μάθουν μιά λεπτομέρεια, που δέν τήν εἶπε ἡ ἀνάκρι-

ση, ούτε έκανε τήν άπαραιτη διευκρίνιση τό Συνοδικό άνακοινωθέν.

Τό Συνοδικό άνακοινωθέν κάνει λόγο γιά «καταγγελίες» τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου, κατά τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ. Γράφει: «*Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε γνώση τῶν γραπτῶν ἔξηγήσεων, τίς ὁποῖες ἔδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, ἐπί τῶν καταγγελιῶν κατ' αὐτοῦ, πού διετύπωσε σέ γραπτό κείμενο του ὁ προκάτοχός του, Μητροπολίτης πρώην Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντίνος...*».

“Ομως, ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος δέν κατάθεσε καταγγελία ἐναντίον τοῦ Κουμαριανοῦ στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ σέ ἄλλο, ἀρμόδιο, θεσμικό σῶμα. ”Ανθρωπος μέ γνώση καὶ πεῖρα τῶν ἐκκλησιαστικῶν μαγειρείων, ἥξερε, ὅτι ἀν ἀποφάσιζε νά ἐνημερώσει τήν Ἀνώτατη Ἐκκλησιαστική Ἀρχή γι’ αὐτά, πού συνέβαιναν στήν Μητροπολιτική Ἐπαρχία, πού τοῦ ἀνήκει, ἡ ἀναφορά του θά ἔπαιρνε τήν «ἄγουστα» γιά τή χωματερή τοῦ Ἀρχείου. Καί, γιά τό λόγο αὐτό, δέ διακινδύνευσε τήν κατάθεση καταγγελίας.

Οἱ πληροφορίες, πού περιέχονται στήν ἐπίμαχη Συμβολαιογραφική Πράξη, ἀποτελοῦν τό περιεχόμενο τῆς μαρτυρικῆς του κατάθεσης στό Μονομελές Πρωτοδικεῖο τοῦ Πειραιᾶ, ὅταν ἐκδικάστηκε ἡ αἴτηση Ἀσφαλιστικῶν Μέτρων τοῦ Κουμαριανοῦ ἐναντίον ἐμοῦ.

Ἡ ίστορία ἔχει πολύ καὶ γενικότερο ἐνδιαφέρον καὶ εἴμαι ὑποχρεωμένος νά τήν παρουσιάσω, ἔστω καὶ μέ ἀδρές γραμμές, στούς ἀναγνῶστες μου.

‘Ο Μητροπολίτης Κουμαριανός ἐνο-

χλημένος ἀπό τήν ἀρθρογραφία μου στό «δελτίο ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης Ἐλεύθερη Πληροφόρηση», ἐπιδίωξε νά φιμώσει τή γραφίδα μου, γιά νά μή δημοσιοποιεῖ τά τραγικά ἀτοπήματά του. Δέ βρηκε, ὡστόσο, τό θάρρος νά καταθέσει μήνυση στά Ποινικά Δικαστήρια καὶ νά ὑποστηρίξει ὅτι ὅλα τά στοιχεῖα, πού φέρνω στό φῶς τῆς δημοσιότητας, ἀποτελοῦν ἀναλήθειες καὶ κατασυκοφάντηση τῆς ἀρχιερατικῆς προσωπικότητάς του. Καί περιορίστηκε στό «ἔλασσον». Στήν αἴτηση «ἀσφαλιστικῶν μέτρων» σέ βάρος μου. Ζήτησε νά μοῦ ἀπαγορεύσει τό Δικαστήριο νά ἀναφέρομαι στό πρόσωπό του καὶ νά ίστορῶ τίς ἐπίμεμπτες συμπεριφορές του.

Τήν πρόθεσή του αύτή καὶ τίς ἀπαρίτητες διαδικασίες, δέν τίς δρομολόγησε μέ τίς δικές του, ἀποκλειστικά, δυνάμεις. Προχώρησε μέ τίς συμβουλές καὶ τήν ἐπικουρία τοῦ στενοῦ του φίλου καὶ συνεργάτη σέ σειρά σκοτεινῶν καὶ διαβλητῶν ἐπινοήσεων, τοῦ προφυλακισμένου, τούτη τήν ὥρα, Ἰάκωβου Γιοσάκη. Ἐκεῖνος τοῦ ἔδωσε τό θάρρος νά προχωρήσει στή διαδικασία τῶν Ἀσφαλιστικῶν Μέτρων. Καί, δείχνοντας ἀμέριστη τή φιλική συμπαράσταση, τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι καὶ τόν ὀδήγησε στούς γνωστούς του παράγοντες τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος, πού ἤταν πρόθυμοι καὶ ἔτοιμοι (μέ μπαχτσίσι ἡ χωρίς μπαχτσίσι δέν εἴμαι σέ θέση νά τό ξέρω), νά ίκανοποιήσουν τό αἴτημά του καὶ νά τοῦ δώσουν στό χέρι μιά ἀπόφαση, πού θά ἔξουδετέρωνε τή δική μου, δημοσιογραφική γραφίδα καὶ θά ἀπελευθέρωνε τή δική του ὄρμή πρός κάθε τί τό βδελυρό καὶ ἀποτρόπαιο.

2. "Έχουν πολύ ένδιαφέρον τά σχετικά άποσπάσματα τῶν ἀπολογητικῶν ύπομνημάτων, πού κατέθεσαν οἱ δυό «φίλοι» καὶ «διαπλεκόμενοι», κατά τὴν παραδικαστική συναλλαγή, ἐνώπιον τοῦ ἀρεοπαγίτη Ἐπιθεωρητῇ κ. Χρήστου Μπαλντά.

'Ο Ιάκωβος Γιοσάκης κατάθεσε σχετικά:

«...Πράγματι ἐπικοινώνησα μέ τὸν Σεβασμιώτατο (Θεόκλητο-Θεόδωρο Κουμαριανό) καὶ τοῦ ἔξεφρασα τὴ συμπαράστασή μου σὲ συκοφαντικά δημοσιεύματα πού τὸν ἀφοροῦσαν προερχόμενα ἀπό τὸν Μητροπολίτη πρώην Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Νικόδημο Γκατζιρούλη, τά ὅποια ἐπί σειρά μηνῶν ἐδημοσίευε στὸ περιοδικό του ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ. Πληροφόρησα τὸν Σεβασμιώτατο, πρός ἀποφυγή περαιτέρω διασυρμοῦ του, νά καταφύγει στὴ Δικαιοσύνη μέ αἴτηση ἀσφαλιστικῶν μέτρων ὡς καὶ τακτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων. Τοῦ εἶπα μάλιστα νά καταθέσει τὴ σχετική αἴτηση στὸ Πρωτοδικεῖο τῆς Καρδίτσας, πού ἦταν ἡ ἔδρα του, ἀλλά ὁ Σεβασμιώτατος δέν ἦθελε ἡ δίκη νά διεξαχθεῖ ἐκεῖ γιά νά μή διασυρθεῖ στούς παράγοντες τῆς τοπικῆς κοινωνίας. Ἐγώ τὸν πληροφόρησα ὅτι ἐπειδή τὸ ἀδίκημα εἶναι διά τοῦ τύπου ἔχει δικαίωμα νά ἐγείρει τίς σχετικές ἀξιώσεις του ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν ὀπουδήποτε ἐκεῖνος κρίνει κατάλληλα. Τοῦ εἶπα μάλιστα ἐγώ νά καταθέσει τίς σχετικές αἴτηση καὶ ἀγωγὴ στὸ Πρωτοδικεῖο τοῦ Πειραιᾶς, ἐπειδή συνεδέετο μέ φιλικό του πρόσωπο... ὃπου κατά καιρούς τὸν ἐφιλοξενοῦσε, γιά νά ἔχει ἀρμοδιότητα τοπική πλέον τὸ Πρωτοδικεῖο τοῦ Πειραιᾶ. Πῆρα τὸν

Σεβασμιώτατο μέ τὴν αἴτηση πού εἶχε ἐτοιμάσει ὁ συνήγορος κ. Γ. Νικολακόπουλος, (ὄνομα γνωστό ἀπό τὰ παραδικαστικά) τὸν ὅποιο ἔγω εἶχα ὑποδείξει, ἐπισκεφθήκαμε τὸν Προϊστάμενο τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὸν παρακαλέσαμε, λόγῳ τῆς ἰδιότητος τοῦ Σεβασμιωτάτου, γιά μία σύντομη δικάσιμο. Ἐκεῖνος μᾶς παρέπεμψε στὸν τότε Πρόεδρο Υπηρεσίας..., ὁ ὅποιος μᾶς ἔδωσε σύντομη δικάσιμο καὶ ἐπί προσθέτως τὸν παρακαλέσαμε μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς τακτικῆς πλέον ἀγωγῆς νά χορηγήσει προσωρινή διαταγὴ ὑπέρ τοῦ αἵτοῦντος Μητροπολίτη, τὴν ὁποία χορήγησε. Ἡ ὑπόθεση ἐξεδικάσθη στὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νά δικαιωθεῖ ὁ Μητροπολίτης... Στὸ ἔρωτημά σας ἀν θεωρῶ σύμπτωσή τὸ γεγονός ὅτι προσδιόρισε τὴν αἴτησή μας σὲ ἡμέρα πού θά τῇ δίκαζε ἡ σύζυγός του, ἐγώ θυμοῦμαι ὅτι εἶχε μπροστά του ἔναν πίνακα μέ τίς δικασίμους, ὃπου δέν ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ δικαστή πού δίκαζε...».

Τὴν κατάθεση τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ δέν τή γνωρίζουμε στὸ σύνολό της. Ἀποσπάσματά της δημοσίευσε ἡ ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία» στίς 6 Νοεμβρίου 2005. Ἀπό ἐκεῖ τὰ μεταφέρουμε, γιά νά συμπληρωθεῖ τὸ πάζλ τῆς συνεργασίας Κουμαριανοῦ-Γιοσάκη καὶ γιά νά ἐμφανιστεῖ σαφέστερο τὸ κύκλωμα, πού κάλυψε τίς πομπές τοῦ Κουμαριανοῦ καὶ τὸν «ἀπέδωσε ἀκέραιο εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας»(!!), ὅπως προδικάζει τὸ ἀνακοινωθέν τῆς Ιερᾶς Συνόδου.

«'Ο ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος γνώριζε ἀπό πρῶτο χέρι τίς πρωτοβουλίες Γιοσάκη-Θεοκλήτου στά δι-

καστήρια, ἔδινε συμβουλές, διόριζε δικηγόρους καί συναντοῦσε μέ δική τους μεσολάβηση δικαστές. Σύμφωνα μέ τά στοιχεῖα:

* Στήν κατάθεσή του στόν ἐπιθεωρητή (ἀρεοπαγίτη τότε καί νῦν ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου) Χρ. Μπαλντά, ὁ κ. Κουμαριανός ἐμπλέκει εὐθέως τὸν ἀρχιεπίσκοπο στίς ὑποθέσεις Γιοσάκη: Τὴν πρώτη φορά συμβουλεύεται τὸν ἀρχιεπίσκοπο ἀν πρέπει να μηνύσει τὸν πρώην μητροπολίτη Ἀττικῆς Νικόδημο Γκατζιρούλη γιά ὅσα συκοφαντικά διαδίδει καί γράφει ἐναντίον του. “Παιδάκι μου, δέν ἀξίζει τὸν κόπο, αὐτά εἶναι συκοφαντίες”, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

* Τὴν δεύτερη φορά, ὅταν ὁ Νικόδημος ἐπιμένει νά τὸν συκοφαντεῖ στό ἔντυπό του, ὁ Γιοσάκης λέει στὸ Θεόκλητο ὅτι “ἔπρεπε νά κάνει ὄγωγή καί ὅτι μποροῦσε ἀπό νομικῆς ἀπόφεως νά τὴν ἀσκήσει σέ ὁποιοδήποτε πρωτοδικεῖο τῆς χώρας ἔχει κυκλοφορήσει τό ἐπίμαχο ἔντυπο”.

Τοῦ εἴπε ἀκόμη ὅτι τὸ θέμα τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας εἶναι τυπικό: “Σ' αὐτῇ τῇ φάσῃ συμβουλεύτηκα τὸν ἀρχιεπίσκοπο καί ἄλλους φίλους μου νομικούς ἀσχέτους πρός τὴν ὑπόθεση καί τούς ἐρώτησα ἀν αὐτό μπορεῖ νά γίνει. Ο ἀρχιεπίσκοπος μοῦ εἶπε ὅτι ἀν συμφωνοῦν οἱ νομικοί τότε νά τό κάνω. Οἱ δέ νομικοί μοῦ εἶπαν ὅτι μπορῶ νά τό κάνω”, λέει ὁ Θεόκλητος. Τά ὑπόλοιπα τά ἀνέλαβε ὁ Ἰδιος ὁ Γιοσάκης μέ γνωστή του δικηγόρο στό πρωτοδικεῖο Πειραιᾶ.

* ‘Ο ἀρχιεπίσκοπος εἶχε συστήσει στὸν κ. Θεόκλητο ὡς δικηγόρο, σέ παρακλάδι τῆς ἴδιας ὑπόθεσης στό πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν, τὸν κ. Παπανικο-

λάου, ἐπειδή ἦταν νομικός σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας. “Οπως ὁμολογεῖ, μάλιστα, ὁ κ. Κουμαριανός, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μέ πρωτοβουλία Γιοσάκη, συναντήθηκε δύο τουλάχιστον φορές, ἐθιμοτυπικά πάντα, μέ τὴν Ἄντ. Ἡλία καί ἄλλες δύο φορές μέ ὅμαδα δικαστῶν.

* Δικηγόροι τοῦ κ. Θεοκλίτου ἦταν στὸ δικαστήριο τοῦ Πειραιᾶ ὁ Ν. Ἐμμανουηλίδης, ἀπό τὸ Βόλο, γνωστός καί ὡς δικηγόρος τῆς μητρόπολης ἀπό τὴν ἐποχή πού ὁ κ. Χριστόδουλος ὑπηρετοῦσε ἐκεῖ καί ὁ κ. Γ. Νικολακόπουλος (πού τοῦ σύστησε ὁ Ἰ. Γιοσάκης), συνεργάτης τοῦ Σάκη Κεχαγιόγλου. Καί οἱ δύο κατηγοροῦνται γιά σύσταση καί συμμορία καθώς καί δωροδοκία τῆς κ. Ἡλία καί τοῦ Εύαγ. Καλούση.

* “Οπως λέει ὁ Θεόκλητος, ὁ Γιοσάκης ὅταν πῆγε στόν τότε πρόεδρο ὑπηρεσίας, Ν. Ποταμιάνο, παρατήρησε μιά συμπεριφορά φιλική μεταξύ τους. Ό κ. Ποταμιάνος τούς ἔξυπηρέτησε τάχιστα. Πῆραν ἀμέσως τὴν προσωρινή διαταγή καί δικάσιμο γιά τίς 20-5-2003. Ός ἐκ θαύματος ἐκείνη τὴν ἡμέρα δίκαζε τὴν ὑπόθεσή τους ἡ κ. Λαμπροπούλου, σύζυγος του κ. Ποταμιάνου...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΕΡΒΑΣ».

Τά δυό αὐτά κείμενα ἐπισημαίνουν, μέ σαφήνεια, ποιά ἦταν ἡ ὅμαδα διαπλοκῆς, πού κινήθηκε, γιά νά φιμώσει τό δικό μου δημοσιογραφικό ὄργανο καί νά ἀφήσει ἀσύδοτο τό γνωστό καί μή ἔξαιρετέο Μητροπολίτη Κουμαριανό.

3. Πολύ ἐνδιαφέρουσα καί ἀποκαλυπτική ἦταν καί ἡ διαδικασία, πού ἐπέλεξαν τά μέλη τοῦ κυκλώματος, γιά

νά ίκανοποιήσουν τήν άπαίτηση προστασίας τῶν ἀνομημάτων τοῦ Κουμαριανοῦ.

Σέ πρώτη φάση ἐμφανίστηκε ὁ ἕδιος δικαιολόγου στό Γραμματέα τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου τοῦ Πειραιά καὶ κατάθεσε τήν αἴτησή του, ως δικηγόρος. Καὶ κανένας δέν τοῦ ἔφερε ἀντίρρηση.

Ἡ δεύτερη κίνηση τοῦ ἔνοχου Μητροπολίτη ἦταν ἡ ἔξαπάτηση τοῦ Δικαστηρίου, μέ τήν κατάθεση ψευδοῦς δῆλωσης, ὅτι εἶναι κάτοικος Πειραιά.

Στίς κατοπινές δημοσιογραφικές ἀπολογίες του καὶ στήν ἐπίσημη κατάθεσή του στόν ἐπιθεωρητή ἀρεοπαγίτη κ. Χρ. Μπαλντά, ἰσχυρίστηκε, πώς κατάθεσε τό δικόγραφό του στό Πρωτοδικεῖο τοῦ Πειραιά, ἐπειδή ὁ Γιοσάκης τόν διαβεβαίωσε, ὅτι μπορεῖ νά τό καταθέσει ὃπουδήποτε εἶχε κυκλοφορήσει ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» καὶ ἐπειδή ὁ Χριστόδουλος, πού τόν συμβουλεύθηκε, ἀποφάνθηκε, πώς μπορεῖ νά τό κάνει, ἀν οἱ νομικοί του σύμβουλοι δέν ἔχουν ἀντίρρηση.

Βέβαια, αύτοί οἱ ἰσχυρισμοί ἀποδεικνύονται ξεκρέμαστοι. Στοχεύουν στήν ἔξαπάτηση τῆς εύρυτατης λαϊκῆς μάζας, πού δέν ἔχει τήν εύχέρεια νά τεκάρει τήν ἀξιοπιστία τοῦ προσώπου καὶ τήν ἀλήθεια τῶν λόγων του. Δέν πείθουν, ὅμως, ἐκείνους, πού περνοῦν ἀπό τήν κρισάρα τῆς ἔρευνας καὶ τῆς κριτικῆς τόν κάθε ὑποπτο λόγο καὶ ζυγίζουν τήν ποιότητά του. "Αν οἱ σχετικές νομοθετικές διατάξεις τοῦ ἔδιναν τό δικαίωμα νά καταφύγει σέ ὄποιοδήποτε Πρωτοδικεῖο τῆς Χώρας, ποιός ὁ λόγος νά καταθέσει ψεύτικη δῆλωση κατοικίας; Ἡ ψεύτικη δῆλωση ἀποτελεῖ ἀπάτη. Καί, ἀπό μόνη της, βε-

βαιώνει τό ἀντίθετο. "Οτι δέν εἶχε τό δικαίωμα νά καταθέσει σέ ἄλλο Δικαστήριο τήν αἴτηση Ἀσφαλιστικῶν Μέτρων, ἔκτος ἀπό τό Δικαστήριο τοῦ τόπου τῆς κτοικίας του ἢ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀντιδίκου του.

Στό Πρωτοδικεῖο τοῦ Πειραιά κατέφυγε, ὅχι γιατί ἐκεῖ (καὶ μόνο) κυκλοφόρησε ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση», ἀλλά γιατί ἐκεῖ λειτουργοῦσε τό παραδικαστικό κύκλωμα, ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Γιοσάκη καὶ ὑπῆρχε κουρδισμένος ὁ μηχανισμός, πού θά τόν δικαίωνε.

Μόλις ὁ Θεόκλητος Κουμαριανός κατάθεσε τήν αἴτηση τῶν Ἀσφαλιστικῶν Μέτρων, ὁ πρόεδρος ὑπηρεσίας Ν. Ποταμιάνος ἔδωσε σύντομη δικάσιμη. Καί, μάλιστα, σέ ἡμερομηνία, πού δίκαζε ἡ σύζυγός του κα Λαμπροπούλου. Καί, ως πρόσθετη, εύνοϊκή μεταχείριση, ἔξεδωσε ὁ κύριος πρόεδρος τῆς ὑπηρεσίας προσωρινή διαταγή, μέ τήν ὅποια ἀπαγόρευε τήν ὅποιαδήποτε δημοσίευση, στό περιοδικό μου, κειμένου, πού νά ἀναφέρεται στόν 'Επίσκοπο Θεόκλητο Κουμαριανό καὶ στίς προβληματικές συμπεριφορές του.

Κατά τήν ἐκδίκαση, πού πραγματοποιήθηκε στίς 20.7.2004, σημειώθηκε σειρά ἀτοπημάτων. 'Ο συνήγορός μου κ. Δημήτριος Παπουτσιδάκης ζήτησε ἀπό τήν Πρωτοδίκη κα Λαμπροπούλου νά τηρηθοῦν πρακτικά. 'Εκείνη, ὅμως, κατά παράβαση τῆς δικονομίας, ἀρνήθηκε. 'Ο δικηγόρος, σέ δεύτερη φάση, ζήτησε νά χρησιμοποιηθεῖ μαγνητόφωνο, γιά νά διασώσει τήν ἀκρίβεια τῆς μαρτυρικῆς κατάθεσης καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, πού ἐπρόκειτο νά καταστρωθοῦν ἐκ μέρους τῶν ἀντιδίκων. 'Αλλά καί αὐτή τήν πρόταση τήν ἀπέρριψε ἡ κα Πρωτοδίκης. "Ολα ἔδει-

χναν, ότι ή δίκη ἦταν στημένη. Καί ότι τό ἀποτέλεσμα ἦταν, ἐκ τῶν προτέρων, ἀποφασισμένο.

Μάρτυρας ἀπό τήν πλευρά τοῦ Θεόκλητου Κουμαριανοῦ κατέθεσε ὁ γνωστός τιτουλάριος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως Σεραφείμ Μεντζελόπουλος, πού ἀσκεῖ, ὡς προνομιακό διακόνημα, τήν ὑποστήριξη κάθε διαβεβλημένου ρασοφόρου. Ἐνέσκηψε στήν Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπό τή μακρινή ἥπειρο τῆς Αύστραλίας, καί, προσπαθώντας νά συλλέξει ψήφους, γιά νά προαχθεῖ σέ Μητροπολίτη, περιφέρεται στά πανηγύρια, γιά νά κολακεύει τούς ἔκλεκτορες Ἀρχιερεῖς καί στά Δικαστήρια, γιά νά καταθέτει στεφάνια, μέ πλαστά ἄνθη ἐπαίνων, μπροστά στή χωματερή τῶν ἄθεσμων πράξεων «κατεγνωσμένων» καί «κραγμένων» Μητροπολιτῶν, μέ τή φρούδη ἐλπίδα, ότι θά συλλέξει καί τή δική τους ψῆφο ἐμπιστοσύνης τους καί θά πρωθηθεῖ στό στόχο του.

Ἄπό τή δική μου πλευρά, παρακάλεσα καί προσῆλθε ἔνας μάρτυρας γιγαντιαίου ἡθικοῦ ἀναστήματος. Ἔνας πραγματικά ἀνεπίληπτος Ἱεράρχης, ἔξομολόγος, πνευματικός, ἰεροπρεπής, φιλαλήθης καί τίμιος μέ τή συνείδησή του. Ὁ ἀσκητής καί ἐργάτης τεράστιου φιλανθρωπικοῦ ἔργου, Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνος.

Βεβαίωσε, λοιπόν, ὁ μάρτυρας μου αὐτός, ότι τίς συγκεκριμένες πληροφορίες του, γιά τίς ἐπιλήψιμες συμεπεριφορές τοῦ Κουμαριανοῦ, πού ἥρθε νά καταθέσει ὑπεύθυνα στό Δικαστήριο, τίς ἔχει:

α) ἀπό πνευματικούς ἀνθρώπους τῆς ἐπαρχίας Βόλου, πού τούς κατο-

νόμασε καί πρόκειται γιά πνευματικά ἀναστήματα.

β) ἀπό Βολιώτες, πνευματικά του παιδιά, πού ὅλοι τους ἔξομολογοῦνται καί διερωτῶνται “πῶς τολμοῦν οἱ κύκλοι τοῦ Χριστόδουλου καί προβάλλουν τὸν Κουμαριανό”.

γ) ἀπό τά θύματά του. Εἶπε, “τά θύματά του ἥλθαν καί μοῦ εἴ παν ὅτι εἴναι σοδομίτης”.

δ) ἀπό τούς Καρδιτσιώτες, πού τοῦ ἀναφέρουν κάθε λεπτομέρεια τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ δεσπότη τους, πού ἀντιλαμβάνονται.

ε) ἀπό τή δική του ἀντίληψη, ἀπό τά μάτια του καί τά αύτιά του, βεβαίωσε. Κατοικεῖ στήν Καρδίτσα. Συναναστρέφεται μέ τούς ἀνθρώπους της. Μέ τά πνευματικά του παιδιά. Βιώνει τά γεγονότα. Ἐπιβεβαιώνει τίς πληροφορίες.

Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσω, ότι ὅσα γνωρίζουμε ἐμεῖς οἱ πνευματικοί-ἔξομολόγοι, τά κρατοῦμε γιά τό Θεό καί δέν τά διαθέτουμε στά Δικαστήρια. Ἀλλά, στή συγκεκριμένη περίπτωση ἐκθέτουμε μόνο ὅσα προκύπτουν ἀπό ἔγγραφα, πού ἔχουν δικονομική ἀποδεικτική ἀξία.

Κατέθεσε, λοιπόν, ὁ μάρτυρας μου αὐτός

«α) ότι μέ ἀφορμή τή διαβεβαίωση Χριστόδουλου πρός Κουμαριανό, ότι ἐσύ εἶσαι ὁ διάδοχός μου στό Βόλο, ἥλθαν τά περισσότερα πειστήρια, προκηρύξεις, ἐφημερίδες, διαμαρτυρία τῆς Χριστοπηγῆς στίς Νηές. Δέν σηκώνει γιά τό Βόλο, εἴ παν.

β) ότι ὁ Κουλουσούσας ἔκαμε ἀπόπειρα αὐτοκτονίας μέσα στή Μητρόπολη. Τόν πῆρε τό νοσοκομειακό. Διέφυγε τόν κίνδυνο. Ὁμως, τόν χειρο-

τόνησε ό Κουμαριανός, παρά τήν ἀπαγόρευση τῶν Ἱερῶν Κανόνων, σε ἵερα. Τόν πῆρε καί ζήτησαν νά διασκεδάσουν, δίχως τά ράσα, σέ ξενυχτάδικο τῆς ὁδοῦ πρός Τρίκαλα...” καί ἀνέφερε τό συγκλονιστικό, ἀλληθές, δυστυχῶς, περιστατικό. Πῆγαν σέ ξένη περιφέρεια καί ἔκαμαν αὐτά πού ἔκαμαν καί νόμιζαν, πώς δέν θά ἀποκαλυφθοῦν, διότι ἡ ἀμαρτία τυφλώνει τόν ἄνθρωπο.

γ) ὅτι ό Κουλουσούσας ἀναβαθμίστηκε. Τόν πῆρε ό Ἀρχιεπίσκοπος διευθυντή τοῦ ἴδιαιτέρου του γραφείου».

Αύτή ἦταν, σέ γενικές γραμμές ἡ κατάθεση τοῦ ἔξόριστου, ἀλλά ἀκατηγόρητου Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου. “Ομως, ἡ «μιλημένη» δικαστής καί Λαμπροπούλου ἀρνήθηκε νά τήν συμπεριλάβει στά πρακτικά τῆς δίκης. Γιά νά μή χαθεῖ ἡ κατάθεση ἡ γιά νά μήν ἀλλοιωθεῖ, μετά ἀπό κλήση, πού ἀπηύθυνε στόν ἀντίδικο Κουμαριανό, τήν κατάθεσε στή συμβολαιογράφο τῆς Ἀράχωβας καί Μαρία Ἀνδρέου-Ταμβάκη. Ἡ κατάθεση αύτή ἔγινε 14 μῆνες μετά τήν ἐκδίκαιση τῶν Ἀσφαλιστικῶν Μέτρων στόν Πειραιά, στίς 20.7.04, καί μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐκδίκασης, κατά τήν ἴδια μέρα, τῆς δικῆς μου αἴτησης, γιά ἀρση τῆς ἀπαγόρευσης ἀσκησης ἐλεύθερης δημοσιογραφίας.

“Ἐτσι προέκυψε ἡ κατάθεση τοῦ Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου, πού, μετά παρέλευση ἀλλου πολύμηνου χρονικοῦ διαστήματος, θεώρησε χρέος του(!!!) ό Χριστόδουλος νά τήν παραπέμψει στό Συνοδικό Δικαστήριο, δχι γιά νά ἐρευνηθεῖ μέ προσοχή καί ἐπισκοπική ἐντιμότητα, ἀλλά γιά νά ἀνασκευαστεῖ μέ ἄτεχνα τεχνά-

σματα, ὥστε νά προκύψει ό κ. Κουμαριανός «ἀκέραιος εἰς τήν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας»(!!!).

Στίς 6 Φεβρουαρίου 2005, ὅταν οἱ ἀποκαλύψεις γιά τά παραδικαστικά κυκλώματα καί γιά τήν ἐνδοεκκλησιαστική διαφθορά εἶχαν πάρει τή μορφή χιονοστιβάδας, παρακολούθησαν οἱ προβληματισμένοι τηλεθεατές ἔνα περίεργο πλάνο. ‘Ο Μητροπολίτης (τότε) Θεόκλητος Κουμαριανός, μέ «ἄπασαν» τήν ἀρχιερατική του στολή, πρόβαλε στήν ‘Ωραία Πύλη τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Καρδίτσας καί, μέ ἀγριεύμένο πρόσωπο, κατακόκκινο ἀπό τήν ὄργη καί ἀλλοιωμένο ἀπό τό φόβο, κραύγαζε, σά νά τοῦ εἶχαν μπῆξει τό μαχαίρι στό λαρύγγι. «Ἀμαρτωλός εἶμαι, ἀπατεώνας δέν εἶμαι». Πολλοί ἀπό τούς τηλεθεατές, πού δέν ἔχουν τόν τρόπο νά παρακολουθοῦν ἀπό κοντά τίς ἔξελίξεις, πρέπει νά τόν συμπάθησαν καί νά διερωτήθηκαν γιατί ἡ δημοσιογραφία τόν διέσυρε τόσο ἀσπλαγχνα καί τόν παρουσίασε ώς ἀπατεώνα; Γιατί παρουσίασαν τήν τρίχα τριχιά καί τήν ἀθωότητα ώς δεῖγμα τῆς ἐνοχῆς;

Καί σέ κείνους, πού τόν συμπάθησαν καί σέ κείνους, πού τόν στιγμάτισαν, θέλω νά θέσω ἔνα πρόσθετο ἐρώτημα.

“Ἄς δεχθοῦμε, ἔτσι συμβατικά καί ρητορικά, ὅτι ό ρασοφόρος Κουμαριανός εἶναι πέρα γιά πέρα ἀθῶος καί ἔπεισε θύμα συκοφαντικῶν διαπλοκῶν. Γιατί δέν προσέφυγε, τίμια καί παστρικά στή Δικαιοσύνη τῆς πατρίδας μας, γιά νά ἀποδείξει τό ἀσπιλοῆθος του καί γιά νά ζητήσει προστασία

ἀπό τά βέλη τῶν συκοφαντῶν του; Γιατί ἀναζήτησε τή συμμαχία τοῦ γνωστοῦ ἀπατεώνα Ἰάκωβου Γιοσάκη; Γιατί προσπάθησε νά τρυπώσει στά ἐνδότερα τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος καί ἀπό ἐκεῖ νά ἀντλήσει τήν προστασία καί τό «κύρος»(;;).

Καί μόνη αὐτή ἡ ἐμπλοκή του στά κρυστρύγετα τῆς ἄνομης διαπλοκῆς, δέν ἀποτελεῖ τό πειστικότερο ντοκουμέντο τῆς ἀποσκίρτησής του ἀπό τό ἥθος τῶν Πατέρων μας καί τῆς προσχώρησής του στήν ὅμάδα τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἀπάτης;

Ἐνας, θεσμικά, ὑπηρέτης τῆς ἀλήθειας, πού ὑπογράφει ψευδή δῆλωση καί τήν καταθέτει σέ ἐπίσημη ἀρχή τοῦ τόπου, δέν ἔχει ἐκπέσει στή μαφία τῶν ἀπατεώνων; Ἐνας Ἐπίσκοπος, ποιμένας καί πατέρας τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, πού καταδέχεται νά ὑποχρεώνει δικαστικούς λειτουργούς, νά παραβιάζουν τόν ὅρκο τους, νά μεθοδεύουν χαριστικές διεργασίες καί, τελικά, νά βρίσκονται οἱ ἴδιοι ὑπόδικοι, νά ἀπολύονται ἀπό τή θέση τους καί νά χάνουν καί αὐτό τό ψωμί τῶν παιδιῶν τους,

δέν εῖναι ἔνοχος ἔσχατης διαφθορᾶς;

Καί, ὅμως, ὅλα αὐτά δέν τά ἔρεύνησε ὁ ἀνακριτής Μητροπολίτης Ξάνθης Παντελεήμων. Δέν τά εῖδε τό μάτι του. Δέν τά ἀκουσει τό αὐτί του.

΄Αλλά καί οἱ ἄλλοι ἔντεκα Συνοδικοί Μητροπολίτες, πού κάθησαν σπήν τράπεζα τῆς διάσκεψης καί ἀνακάτεψαν τά φύλλα τοῦ ἀνακριτικοῦ φακέλλου, δέ θεώρησαν πώς ἡ ἀπάτη ἀποτελεῖ γιά τόν Ἐπίσκοπο ἔγκλημα. Καί δέν ἔκριναν, πώς ἔνα τέτοιο ἔγκλημα ἐπιβάλλει τήν καθαίρεση τοῦ ἐπίορκου Επισκόπου.

Τά προσπέρασαν όλα. Καί ἔκοψαν ἔνα παράσημο γιά τόν Μητροπολίτη Θεόκλητο.

΄Επαινος καί δόξα καί τιμή.

Καί ὁ λαός ἄς εἰσπράττει τήν ἀπογοήτευση.

΄Αλλά, τά περιστατικά καί τό συναγμένο ύλικό μᾶς ὑποχρεώνουν νά συνεχίσουμε.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη,

΄Ο Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος ζήτησε ἀπό τήν Ιερά Σύνοδο, νά καταδικάσει, μέ διόγγελμά της, τήν δόμοφυλοφιλία.

΄Ο Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, σέ ἀπάντηση, ὀνύψωσε τό Θεόκλητο Κουμαριανό σέ τιτουλάριο Μητροπολίτη Βρεσθένης.

Καί τό μήνυμα δόθηκε!

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Μετά τὴν κυβερνητικὴ πρωτοβουλία γιὰ μελλοντικὴ ἀναθεώρηση τοῦ ἥδη ἰσχύοντος Συντάγματος, ἥλθε στὴν ἐπικαιρότητα, ὅπως ἄλλωστε ἦταν ἀναμενόμενο, καὶ τὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ Ἑκκλησίας καὶ Πολιτείας. Καὶ λέμε ὅτι αὐτὸν ἦταν ἀναμενόμενο καὶ ἐπόμενο, γιὰ τὸ λόγο ὅτι, ἐνόψει τῶν ὁσῶν συνέβησαν τὸν προηγούμενο χρόνο στὸν ἑλλαδικὸν χῶρο γενικότερα, τὰ ἑκκλησιαστικά μας πράγματα ἥλθαν καὶ παρέμειναν ἐπὶ μακρὸν στὸ προσκήνιο καὶ διαδραμάτισαν μάλιστα καὶ σοβαρὸν πρωταγωνιστικὸν ρόλο.

Δὲν θὰ τοποθετηθοῦμε, στὴν παροῦσα τουλάχιστον φάσῃ, καταφατικὰ ἡ ἀρνητικὰ πάνω στὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ. Καὶ τοῦτο γιατί, πρὶν τοποθετηθεῖ ὁ καθένας μας στὸ σπουδαῖο αὐτὸν ζήτημα, θὰ πρέπει νὰ προβληματισθεῖ πολὺ σοβαρά. Καὶ ὁ προβληματισμός του αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀφενὸς ἀπὸ τὶς αἰτίες, κακόπιστες ἡ καλόπιστες, εἰλικρινεῖς ἡ σκόπιμες, ποὺ ὑπαγορεύουν ἡ καὶ ἐπιβάλλουν αὐτὸν τὸ χωρισμὸν καὶ ἀφετέρου ἀπὸ τὶς συνέπειες (θετικὲς ἡ ἀρνητικές) καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ ἔχει μιὰ τέτοια ἀπόφαση καὶ γιὰ τὸ ἔθνος καὶ γιὰ τὴν Ἑκκλησία. Θὰ πρέπει νὰ μελετήσουμε μὲ σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα τὴν ψυχολογικὴ ἀντίδραση καὶ ἀνταπόκριση, ποὺ θὰ ἔχει στὸ λαό μας ἔνα τόσο σπουδαῖο ἐγχείρημα, ἐνῶ παράλληλα θὰ πρέπει νὰ βασανίσει τὴ σκέψη μας, μήπως μὲ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ σημερινοῦ status ἡ διοικούσα Ἑκκλησία ἔλθει «εἰς ἔαυτήν», μήπως ἀναλογισθεῖ τὰ ὄσα μέχρι τώρα συνέβησαν, γιὰ τὰ ὄποια ἔχει τὸ μέγιστο με-

ρίδιο εὐθύνης καὶ, τέλος, μήπως αὐτὸν ἀποτελέσει τὸ ἐρέθισμα νὰ εῦρει τὴν αὐτογνωσία τῆς καὶ τὸ πραγματικὸν νόημα τῆς ἀποστολῆς τῆς. Γιατί, ἂς μὴν αὐταπατώμεθα, μὲ τὸ κρατοῦν σήμερα σύστημα τῆς «συναλληλίας» ἡ «τῆς νόμων κρατούσης Πολιτείας» ἢ μὲ ὅποιες ἄλλες ἀδόκιμες ὄνομασίες χαρακτηρίζεται, ἡ διοικούσα Ἑκκλησία «πάλαι τε καὶ ἐπὶ ἐσχάτων» ἔχει διαπλακεῖ καὶ ἐμπλακεῖ στὸ σύστημα τῶν κρατικῶν (βλ. κοσμικῶν) μηχανισμῶν καὶ λίγο-πολὺ (ἢ μᾶλλον πολύ) παρασύρθηκε καὶ κινήθηκε στὰ γρανάζια τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ἔξω ἀπὸ τὴν ἀποστολή τῆς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸ ποίμνιο, τὸ ὅποιο ἄλλα περίμενε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ του ἡγεσία καὶ ἄλλα ἔβλεπε. Καὶ νὰ μὴν προσπαθεῖ ἡ τελευταία νὰ ἀμφισβητήσει καὶ ἀναιρέσει αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, ἀποδίδοντας τὸν ἔλεγχο καὶ τὶς ἀντιρρήσεις, ἀκριτικὰ καὶ ἀβασάνιστα, «στοὺς ἔχθρους τῆς Ἑκκλησίας».

Σήμερα τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων καὶ τοῦ χωρισμοῦ Ἑκκλησίας καὶ Πολιτείας προβάλλεται ἐντονα. Ἡ Κυβέρνηση, ποὺ ἔχει τὴν πρωτοβουλία τῆς ἀναθεωρητικῆς διαδικασίας, δὲν ἔχει μέχρι στιγμῆς τοποθετηθεῖ σαφῶς. "Ολες ὅμως οἱ λοιπὲς παρατάξεις καὶ κοσμικοὶ σχηματισμοὶ τάσσονται ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ χωρισμοῦ. Καὶ ἐνῷ δὲν μποροῦμε νὰ διαγνώσουμε τὰ βαθύτερα αἴτια καὶ τὶς τυχὸν σκοπιμότητες τῶν κοσμικῶν παραγόντων σ' αὐτές τους τὶς τοποθετήσεις, ἥλθε αὐτόκλητη ἡ ἴδια ἡ διοίκηση τῆς Ἑκκλησίας νὰ τοὺς προσφέρει αὐτὴ τὴν ἀφορμή, μὲ ὅσα συνέβησαν κατὰ τὸ παρελθόν καὶ συμβαίνουν καὶ σήμερα στὸ χῶρο της. Καὶ δυστυχῶς οἱ περὶ τοῦ ἀντιθέτου πομπώδεις ἐκφράσεις καὶ τὰ κραυγαλέα κηρύγματα δὲ μποροῦν νὰ ἀναστρέψουν τὸ κλίμα, ποὺ διαμορφώθηκε στὸν ἑκκλησιαστικὸν χῶρο καὶ ἔχει ψυχράνει τὶς ψυχὲς τοῦ εὐσεβοῦς μας λαοῦ. "Αλλωστε τὰ ἐμφανιζόμενα ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. ἀποτελέσματα τῶν δημοσκοπήσεων γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πνευματικὴ του ἡγεσία δὲν εἶναι καθόλου κολακευτικά.

"Εντονες λοιπὸν θὰ εἶναι οἱ συζητήσεις καὶ

οι διεργασίες πάνω στὸ ἐπίμαχο αὐτὸ θέμα. Καὶ ἔρωταται: εἶναι σήμερα ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία ίκανή, μὲ παρρησία καὶ σθένος νὰ προβάλει τὶς ὅποιες ἀπόψεις τῆς; Καὶ τὸ πιὸ οὐσιῶδες καὶ ἀνησυχητικό, θὰ ἔχει, στὶς ὅποιες τοποθετήσεις τῆς, συμπαραστάτη καὶ ὑποστηρικτὴ τὸν πιστὸ λαὸ ἥ μήπως ὁ τελευταῖος, μετὰ τὰ ὅσα βλέπει καὶ διαπιστώνει, καὶ τὰ γνωρίζει πολὺ καλά, θὰ ἔχει ύποτονικὴ συμμετοχὴ στὰ μέλλοντα νὰ ἀκολουθήσουν; Δυστυχῶς ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη περίοδο θὰ δώσει τὴν παρουσία τῆς μὲ ύποβαθμισμένο τὸ κύρος τῆς. Καὶ γ' αὐτὴ τὴν ὑποβάθμιση εὐθύνεται ἀποκλειστικὰ ἡ ἴδια. Μὲ ἐξουσιαστικὴ διάθεση ἔχει ἐπιδοθεῖ σὲ πρωτοβουλίες καὶ δραστηριότητες, ποὺ εἶχαν γενικότερο δυσμενῆ ἀντίκτυπο καὶ ἐπίκρανε καὶ ἐλύπησε καὶ ἀπογοήτευσε τὸ ταλαίπωρο ποίμνιο. Θὰ περιορισθοῦμε, ἐντελῶς ἐνδεικτικὰ καὶ ἐπιγραμματικά, σὲ ὄρισμένα ἀπὸ τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτὰ φαινόμενα.

1. "Ολοι ζήσαμε τοὺς τελευταίους μῆνες τὰ ὅσα θλιβερὰ καὶ ἀποκαλυπτικὰ ἀναφέρονταν στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο γιὰ ἰδιόρυθμες συμπεριφορὲς μεγαλόσχημων κληρικῶν. Σύσωμη ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἀπὸ τὸν ἀνώτατο ἄρχοντα μέχρι τὸν τελευταῖο πολίτη ζητοῦσε ἐπίμονα τὴν κάθαρση. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία, στὸ ἀποκορύφωμα τῶν ἀποκαλύψεων, μὲ δηλώσεις της ζήτησε τὴ συγγνώμη τοῦ ποιμνίου, ὅμιλησε γιὰ «θερμοκήπια ἀθλιοτήτων» καὶ ὑποσχέθηκε πλήρη αὐτοκάθαρση. Καὶ ίδου τὸ ἀποτέλεσμα. Ἔνας μόνο Μητροπολίτης κηρύχθηκε ἕκπτωτος μὲ συνοπτικὲς διαδικασίες καὶ ἔνας ἄλλος ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων παραιτήθηκε.

2. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας ἡγεσία ξεσήκωσε τὸν κόσμο ὅλο γιὰ τὸ γνωστὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων, τὸ ὄποιο, πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ λεχθεῖ, ἄκαιρα καὶ σκόπιμα εἶχε φέρει στὴν ἐπικαιρότητα ἡ τότε κυβέρνηση. Διοργάνωσε συλλαλητήρια καὶ λαοσυνάξεις. Ὕψωσε μάλιστα καὶ τὸ λάβαρο ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τῆς Ἀγίας Λαύρας, λέες καὶ εἰχαμε νέα ἐπανάσταση. Ἄλλα καὶ ἐδῶ δὲν ἔγινε τίποτε. Ὁ λαός, ποὺ

ξεσηκώθηκε καὶ συμπαραστάθηκε μὲ ἀγνὴ διάθεση καὶ ἀγαθὴ βούληση, αἰσθάνθηκε ἀπογοητευμένος. Ἡ ἡγεσία τώρα τὸν καθησυχάζει ὅτι τὸ θέμα θὰ ἐπανέλθει «στὸν πρέποντα χρόνο». Καὶ ὁ κάθε χριστιανὸς διερωτᾶται καὶ εὐλόγως: Καλά, τότε ποὺ μᾶς ξεσκώσατε δὲν ἔταν ὃ «πρέπων χρόνος»;

3. Σάλος ξέσπασε καὶ στὸ χῶρο τῆς δικαιοσύνης. Ἡ φυσικὴ της ἡγεσία μὲ γοργοὺς ρυθμοὺς ἐπιδόθηκε θαρραλέα καὶ συστηματικὰ στὴν αὐτοκάθαρση. Ὁ πιστὸς λαός μας διαπίστωσε μὲ θλίψη πολλή, ὅτι σὲ ὄρισμένες παραμέτρους τὸ παραδικαστικὸ καὶ παρεκκλησιαστικὸ κύκλωμα κινήθηκαν παράλληλα. Καὶ ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη ἐπραξεὶς καὶ πράττει τὸ καθῆκον της, ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἀνακοίνωσε ὅτι ἡ κάθαρση τελείωσε. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπως παραπάνω τὸ διατυπώσαμε, ἔταν ἀποκαρδιωτικό. Ὁ πολὺς κόσμος ἐκφράζει τὴν ἀπορία του, ἐνῶ οἱ ἔχοντες προσέγγιση στὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα θλίβονται βαθύτατα.

4. Ἔζησε ὁ ἐλληνικὸς λαός μὲ πόνο καὶ θλίψη τὴ διαμάχη καὶ τὶς ἀντιπαραθέσεις μὲ τὸ Πατριαρχεῖο, οἱ ὅποιες δυστυχῶς ξεκίνησαν μὲ βεβιασμένες πρωτοβουλίες ἀπὸ τὸ δικό μας ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Μακρὰ ἡ διαμάχη. Οξείες οἱ ἀντιπαραθέσεις. Πολλὰ εἰπώθηκαν καὶ γράφτηκαν. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Πλήρης ὑπαναχρήση καὶ ύποταγή μας, μὲ συνοδικὲς ἀποφάσεις καὶ ἀρχιεπισκοπικὲς δηλώσεις, στὶς ἀπόψεις τοῦ Πατριαρχείου.

Αύτές, καὶ ἄλλες πολλές, ἀστοχεῖς ἐνέργειες τῆς ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴ καὶ τὴν εύκαιρια νὰ ἐπανέλθει, καὶ μάλιστα ἐντοναὶ ἐπίμονα στὴν ἐπικαιρότητα, κακόπιστα ἡ καλόπιστα, τὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μὲ ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ισχύοντος σήμερα Συντάγματος. Καὶ στὶς μακρὲς συζητήσεις, ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν, ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία θὰ ἐμφανισθεῖ μὲ τραυματισμένο τὸ κύρος τῆς. Καὶ αὐτό, γιὰ τὸ ὄποιο ἡ ἴδια εὐθύνεται ἐξ ὄλοκλήρου, θὰ δώσει ισχυρὰ ἐρείσματα στοὺς ἀντίπαλους συζητητές της. Σύν.

Τό τρελό τόλμημα.

Ή παθιασμένη, άλλα άδικαι - ωτη όρμή τοῦ Χριστόδουλου νά ίκανοποιήσει, όπωσδήποτε, τήν άθεράπευτη φιλοδοξία τοῦ παρη - τημένου Μητροπολίτη Κουμαρι - ανοῦ, άνεβάζοντάς τον, γιά δεύ - τερη φορά, σέ Μητροπολιτικό θρόνο, δέν είναι τίποτα άλλο, παρά ένα τρελό τόλμημα.

Ο Ἀρχιεπίσκοπος διαχειρίζε - ται τήν ύπόθεση μέ άπεριγραπτή έλαφρότη - τα. Οιστρηλατημένος άπό τό πάθος τῆς προσκόλλησης (γιατί ἄραγε;) στόν πρωτο - κάθεδρο τῆς καμαρίλας του, ἐπιμένει νά βιάζει βάναυσα καὶ τούς Ιερούς Κανόνες καὶ τόκοινό αἰσθημα, ἀρκεῖ νά πετύχει τήν ἐπανεκλογή του σέ άλλη Μητρόπολη καὶ τήν ἐπανένταξή του στό ιεραρχικό Σῶμα.

Τρελό τό τόλμημα. Ίσοτιμο μέ τήν πράξη ήθικής αὐτοκτονίας. Ό Χριστόδουλος, στήν προσπάθειά του νά ἀναβαθμίσει τόν Κουμαρι - ανό, ύποβαθμίζει ἐπικίνδυνα τό δικό του, ἀρ - χιεπισκοπικό ἥθος καὶ αὐτοκαταστρέφεται.

Τό ἀπόλυτο «όχι».

Οι Ιεροί Κανόνες προβάλλουν ἔνα ἀπόλου - το «όχι» στούς ύποπτους σχεδιασμούς τοῦ Χριστόδουλου καὶ τοῦ Κουμαριανοῦ. Δέν ἐπι - τρέπουν, μέ καμμιά ἀσκηση «οίκονομίας» τήν ἐπανεκλογή Ἐπισκόπου, πού, γιά όποιοδή - ποτε λόγο, παραιτήθηκε ἀπό τή μητροπολ - τική του ύπευθυνότητα.

Πρίν μισό αιώνα, ὅταν στήν ἐκκλησιαστι - κή διοίκηση τῆς ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας πρυ - τάνευε ἡ σοβαρότητα, τό ἐνδεχόμενο ἐπανε - κλογής δέν ἔβρισκε ἀνοιχτές πύλες στίς συνειδήσεις τῶν Ιεραρχῶν καὶ, πολὺ περισ - σότερο, στίς Συνοδικές Διασκέψεις.

Ύπήρξε περίοδος, πού δύο Μητροπολίτες, ο Νευροκοπίου Γεώργιος καὶ ὁ Λήμνου Βασί - λειος, ὑπέβαλαν τίς παραιτήσεις τους. Καὶ τούς δύο δέν τούς βάραινε δημοσιοποιημένο

«κουσούρι». Ήταν ἄνδρες σοβα - ροί καὶ ἀξιοπρεπεῖς. Παραιτήθη - καν, ἐπειδή, γιά λόγους προσωπι - κούς, δέν ἥθελαν νά ἀναλάβουν τή διαποίμανση αὐτῶν τῶν ἐπαρ - χιῶν. Καὶ ἔμειναν, ἵσαμε τό θάνατό τους, Μητροπολίτες «πρώην Νευ - ροκοπίου» καὶ «πρώην Λήμνου».

Τό σωρευμένο ύλικό.

Τό ἐνδεχόμενο, πού δέν πλα - νᾶται στά σύννεφα τής φαντα - σίας, ἀλλά συζητεῖται στά ἐκκλησιαστικά ἐντευκτήρια, είναι τοῦτο: Μετά τήν ἐπιδιω - κόμενη Πύρρεια νίκη τοῦ δίδυμου Χριστό - δουλοῦ -Κουμαριανοῦ, κάποια δημοσιογραφι - κή ὄμαδά νά συλλέξει καὶ νά παρουσιάσει, σέ ἀνθοδέσμη, ὅλα τά δημοσιεύματα, πού φω - τογραφίζουν τά πολλαπλά «προσόντα» καὶ τά «κουσούρια» τοῦ Κουμαριανοῦ, ὅσα κυ - κλοφόρησαν στό Βόλο, στήν Καρδίτσα καὶ στήν Ἀθήνα. Τότε θά γελάσει τό παρδαλό κατσίκι καὶ θά θρηνήσει, ἀπαρηγόρητα, ὁ Χριστόδουλος.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ίδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἄττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αύλων Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ιωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X